

SENTÈNCIA 29-95 DE 5 D'OCTUBRE DE 1995

Imprudència amb resultat de lesions.- Conducció de vehicle de motor sota la influència de begudes alcohòliques.- Error en l'apreciació de la prova.- Perjudici laboral.

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que en la causa de referència, de la qual dimana el referent rotlle, el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència el dia 22 de març de 1995, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem MANUEL JOSEP D.C.D.S. ,com autor responsable del delictes major d'imprudència amb resultat de lesions i del delictes menor de conducció de vehicle de motor sota la influència de begudes alcohòliques, sense circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de QUINZE DIES DE PRESÓ CONDICIONAL, multa de TRENTA MIL PESSETES (30.000), suspensió del permís de conduir durant TRES MESOS i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Manuel Josep D.C.D.S., solidàriament amb la Companyia d'Assegurances ATLANTIS al pagament de les següents quantitats: 1)QUATRE MILIONS NOU MIL SIS-CENTES SEIXANTA-SIS PESSETES(4.009.666) al perjudicat Ramon S.M., i 2)TRES CENTES QUARANTA-UNA MIL SIS-CENTES CINQUANTA- QUATRE PESSETES (341.654) a la Caixa Andorrana de Seguretat Social."

II.-RESULTANT: Que contra la sentència esmentada es va alçar recurs de suplicació interposat per la Companyia d'Assegurances ATLANTIS,S.A., fonamentat en els següents motius de suplicació: -Per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret a la presumpció d'innocència(art.3.5). -Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència. L'advocat de la Companyia d'Assegurances ATLANTIS,S.A., manté que la incapacitat temporal de treball és de dos mesos i vint-i-dos dies, el que afecta a la qualificació jurídica del delictes major així com a la indemnització de la ITT. Fa remarcar també que les bases de càlcul de la CASS(135 dies d'ITT) són contradictòries amb les dades del peritatge (2 mesos i 22 dies). Manifesta finalment, que donada la circumstància de l'edat propera a la jubilació del perjudicat, no s'hauria d'indemnitzar la

incapacitat laboral i que subsidiàriament, la suma fixada no hauria de sobrepassar el milió de pessetes.

III.-RESULTANT: Que la defensa del perjudicat s'oposa al recurs, considerant-lo com una maniobra dilatòria per retardar el compliment de l'obligació d'indemnització. Demana que s'imposi a la societat recurrent el pagament del interessos legals de les indemnitzacions a partir de la sentència del M.I. Tribunal de Corts.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs, fent remarcar que la qualificació jurídica dels fets és adient i ajustada.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT : Que l'aplicació del delictes major de l'article 197 del Codi Penal pel M.I. Tribunal de Corts, no va ésser motivada pels 2 mesos i 22 dies de la ITT, però perquè el perjudicat, el Sr. Ramon S.M. s'ha determinat una incapacitat parcial permanent d'un 15% a resultes de l'accident.

Que en conseqüència la qualificació dels fets és perfectament correcta i resulta clarament del primer considerant de la sentència recorreguda.

II.-CONSIDERANT: Que per indemnitzar la incapacitat temporal de treball, el Tribunal de Corts va prendre en consideració únicament les dades del peritatge fixant la durada d'aquesta a 2 mesos i 22 dies, basant-se sobre un salari del 100.000 pessetes per mes a partir dels justificants de la part civil. Que si és exacte que la CASS hagi fixat a 135 dies la dita incapacitat, això no va perjudicar de cap manera a la Companyia d'Assegurances ATLANTIS, S.A., les quantitats pagades per la CASS, venint en deducció de la indemnització fixada pel Tribunal a partir de les dades del perit.

III.- CONSIDERANT: Que per fixar la incapacitat permanent parcial existeixen tres criteris principals que són el percentatge d'incapacitat, l'edat del perjudicat i la incidència professional eventual.

Que el perjudici laboral no té que apreciar-se diferentment de la incapacitat permanent parcial com ho ha fet el Tribunal de Corts a partir de les dades del perit,

Que en aquest cas, la incidència laboral subratllada pel perit existeix compte tingut de la professió del

perjudicat, però és relativa, donada la proximitat de la jubilació i de la no incompatibilitat total amb el seu treball.

Que la IPP (perjudici laboral inclòs) deu ésser fixada a 2 milions de pessetes, el que suposa una reducció d'un milió i mig sobre la indemnització global fixada pel Tribunal de Corts.

IV.-CONSIDERANT: Que no procedeix fer aplicació de l'article 74.2 del Codi Penal, tenint en compte les circumstàncies del litigi.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Confirmar la sentència del M.I. Tribunal de Corts, salvat en quan a la indemnització total de la IPP i del perjudici laboral fixada a 2 milions de pessetes en lloc del TRES MILIONS I MIG atorgats pel M.I. Tribunal de Corts.

2-Precisar que la quantitat total deguda pel processat solidariament amb la Companyia d'Assegurances ATLANTIS,S.A. al perjudicat deu ésser fixada a 2.509.666 pessetes.

3-No imposar al recurrent el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.